

इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं
यः संस्मरेद्वा शृणुयाच्च भक्त्या ।
दुःखप्रनाशो ननु सुप्रभाते
भवेच्च सत्यं भगवत्सादात् ॥”

इति वामनपुराणे १४ अध्यायः ॥

सुप्रभाता, स्त्री, नदीविशेषः । यथा । अरुणा
नृमणा आङ्गिरसी सावित्री सुप्रभाता ऋत-
श्वरा सत्यश्वरेति महानद्यः । इति श्रीभागवते
५ । २० । ४ ॥ शोभनप्रभातयुता रात्रिश्च ॥

सुप्रयुक्तः, त्रि, (सु + प्र + युज् + क्तः ।) शोभन-
प्रयोगविशिष्टः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १ परि-
च्छेदे ।

एकः शब्दः सुप्रयुक्तः सम्यक् ज्ञातः स्वर्गे लोके
च कामधुग् भवति ॥”)

सुप्रयुक्तशरः, पुं, (सुप्रयुक्तः शरो येन ।) कृत-
हस्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुप्रयोगविशिष्टः, पुं, सु, शिञ्जितबाणमोक्षकः ।
साध्यसाधनक्षमत्वात् शोभनः प्रयोगो निक्षेपो
यस्य स सुप्रयोगः तादृशो विशिष्टो बाणो यस्य
स तथा । कृतहस्तः सुप्रयोगविशिष्टः कृत-
पुङ्गवत् । इत्यमरभरतौ । २ । ८ । ६८ ॥

सुप्रलभः, पुं, (सु + प्र + लभ् + खल् ।) “उप-
सर्गात् खल्वजोः ।” ७ । १ । ६७ । इति तुम् ।
सुखलभ्यः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सुप्रलापः, पुं, (सु + प्र + लप + घञ् ।) सुवचनम्
इत्यमरः । १ । ६ । ३८ ॥

सुप्रसन्नः, पुं, (सुष्ठु प्रसन्नः ।) कुर्वरः । इति
शब्दमाला ॥ सुप्रसादयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, मार्क-
ण्डेये । १०५ । ७ ।

“तथानुकम्पां पुत्राणां सुप्रसन्नो रवे मम ।
कुरु प्रसन्नार्तिं हर स्थितिकर्ता त्वमुच्यते ॥”

सुप्रसन्नकः, पुं, (सुप्रसन्न + संज्ञायां कन् ।) कृष्ण-
जंकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुप्रसरा, स्त्री, (सुप्रसरतीति । सु + प्र + सृ +
अच् । टाप् ।) प्रसारिणी कृता । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सुप्रसादः, पुं, (सुष्ठु प्रसादो यस्य ।) शिवः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् ।
१३ । १४८ । ३८ ॥ सु + प्र + सद् + घञ् ।)
सुप्रसन्नता च । (प्रसन्नतायुक्ते, त्रि । यथा,
महाभारते । १२ । ५७ । ३१ ।

“क्षिप्रकारी जितक्रोधः सुप्रसादो महामनाः ॥”

सुप्रिया, स्त्री, (सुष्ठु प्रिया ।) सुन्दरद्वया ।
अस्याः प्रमाणं सुभगाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (अप्सरो-
विशेषः । यथा, महाभारते । १ । १२३ । ६० ।

“असिता च सुबाहुश्च सुप्रिया सुवपुस्तथा ॥”)

सुफलः, पुं, (सुष्ठु फलं यस्य ।) कर्णिकारः ।
दाडिमः । वदरः । मुद्गरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कापिलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शोभनफल-
युक्ते, त्रि । (यथा, मार्कण्डेये । १२० । १६ ।
“सुफलानि च शस्यानि रसवन्ति फलानि च ॥”

शोभनफले, स्त्री ॥ * ॥ सुष्ठु फला यस्येति

विग्रहे शोभनफलाविशिष्टे, त्रि । यथा, महा-
भारते । ४ । ४० । १२ ।

“सुफलश्चित्रकोपश्च किङ्किणीशायको महान् ।
कस्य हेमत्सरुहिव्यः खड्गः परमनिर्मलः ॥”)

सुफला, स्त्री, (सुष्ठु फलं यस्याः ।) इन्द्रवारुणी ।
कुशाण्डी । काश्मरी । कदली । कपिलद्राक्षा
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुफेनः, पुं, (सुष्ठु फेनः ।) समुद्रफेनः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (कचित् कौवलिकोऽपि
दृश्यते ॥)

सुबन्धः, पुं, (सुष्ठु बन्धो यस्य ।) तिलः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

सुब्रह्मण्यः, पुं, कार्तिकेयः । इति कचिन् ॥
सुब्रह्मवासुदेवः, पुं, ब्रह्मरूपवसुदेवसुतः । यथा,
“सुब्रह्मवासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।

शान्तिस्तु शिवश्चास्तु इत्युक्त्वा तान् विसर्जयेत्
इति तिथ्यादितत्त्वे जन्माष्टमीप्रकरणम् ॥

सुभगः, पुं, (सुष्ठु भगं माहात्म्यं श्रीर्वा यस्य ।)
टङ्गणः । चम्पकः । रत्नाम्बानः । अशोकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुभगः, त्रि, (सुष्ठु भगं श्रीयस्य ।) सुदृश्यः ।
तत्पर्यायः । १. चक्षुष्यः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, रघुः । ११ । ८० ।
“केवलोऽपि सुभगो नवास्तुदः
किं पुनस्त्रिदशपापलाञ्छितः ॥”)

शोभनेश्वर्यादियुक्तश्च ॥

सुभगा, स्त्री, (सुष्ठु भगं यस्याः ।) कैवर्त्ती ।
शालपर्णी । हरिद्रा । नीलदूर्वा । तुलसी ।
प्रियङ्गुः । कस्तूरी । सुवर्णकदली । इति राज-
निर्घण्टः ॥ वनमञ्जी । इति शब्दरत्नावली ॥

पतिप्रिया । यथा, माण्डव्यः ।
“मघा ऋचं परित्यज्य यदा सिंहे गुरुर्भवेत् ।
तत्राष्ट कन्यका चोढा सुभगा सुप्रिया भवेत् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

सुभगास्तुतः, पुं, (सुभगायाः सुतः ।) सौभागि-
नेयः । इत्यमरः । २ । ६ । २४ ॥

सुभङ्गः, पुं, (सुखेन भज्यते इति । सु + भञ्ज् +
घञ् ।) नारिकेलवृक्षः । इति जटाधरः ॥

सुभद्रः, पुं, (सुष्ठु भद्रं यस्मात् ।) विष्णुः । इति
शब्दमाला ॥ राजभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

(पौवर्गौर्गर्भसंभूतो वसुदेवस्य पुत्रविशेषः ।
यथा, भागवते । ८ । २४ । ४७ ।

“सुभद्रो भद्रबाहुश्च दुर्गदो भद्र एव च ।
पौवर्ग्यास्तनयो ह्येते भूताद्या द्वादशाभवन् ॥

शोभनमङ्गलयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते ।
१ । २३३ । १७ ।

“त्वत्त एताः पुनः शक्र वीरुधो हरितच्छदाः ।
जायन्ते पुष्कारिणश्च सुभद्रश्च महोदधिः ॥”)

सुभद्रकः, पुं, (सुष्ठु भद्रमस्मात् । ततः कन् ।)
देवरथः । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।

“व्योमयानं दिव्यरथो विमानोऽस्त्री सुभद्रकः ॥
विष्वक्चः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुभद्रा, स्त्री, (शोभनं भद्रमस्याः ।) श्यामालता ।
इति शब्दमाला ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“कालपयो महाश्यामा सुभद्रोत्पलशारिवा ।
दीर्घमूला च पालिन्दी मसूरविदला च सा ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

वृत्तमण्डा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काश्मरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीकृष्णभगिनी । सा च
अर्जुनभार्या । यथा,—

श्रीकृष्ण उवाच ।
“ममैषा भगिनी पार्थ सारणश्च सहोदरा ।
सुभद्रा नाम भद्रं ते पितुर्मे दयिता सुता ।
यदि ते वर्त्तते बुद्धिर्व्यामि पितरं स्वयम् ॥

अर्जुन उवाच ।
दुहिता वसुदेवस्य वासुदेवस्य च स्वसा ।
रूपेण चैषा सम्यक्ता कमिवैषा न मोहयेत् ॥

निवृत्तस्वार्जुनस्तु च विवाहं कृतवान् प्रभुः ।
पूर्णे तु द्वादशे वर्षे खाण्डवप्रस्थमागतः ॥”

इति महाभारते आदिपर्वणि २२१ अध्यायः
(पौठस्थानस्थदेवीविशेषः । यथा, देवीभाग-
वते । ७ । २० । ७५ ।

“उत्पलावर्त्तके लोला सुभद्रा शोणसङ्गमे ॥”)

सुभद्राणी, स्त्री, त्रायन्ती । इति रत्नमाला ॥
बहुला इति ख्याता ॥

सुभद्रेशः, पुं, (सुभद्राया ईशः ।) अर्जुनः । इति
हेमचन्द्रः ॥

सुभाञ्जनः, पुं, (सु शोभनं अञ्जनं यस्मात् ।)
शोभाञ्जनवृक्षः । इति भरतहिरूपकोषः ॥

सुभाषितः, पुं, (सुष्ठु भाषितं यस्य ।) बहुभेदः ।
यथा,—

“कोमाभो द्वादशास्यश्च वीतरागः सुभाषितः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुन्दरकथिते, त्रि ॥ (सुन्दरवाक्यविशिष्टे च
त्रि । यथा, महाभारते । ३ । ६० । ४ ।

“नलश्च हृतसर्वस्वसुपलभ्येदमब्रवीत् ।
हृष्टत्वेनामतियुगां तां धात्रीं परिचारिकाम् ।

हितां सर्वार्थकुशलामनुरक्तां सुभाषिताम् ॥”

मुष्टु भाषितम् । सुवाक्ये, स्त्री, ॥ यथा, हितो-
पदेशे ।

“विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
नीचादप्युत्तमां विद्यां बालादपि सुभाषितम् ॥”

सुभिच्चा, त्रि, (सुखेन लभ्या भिच्चा यत्र ।) सुलभ-
भैक्षद्रव्यम् । सुलभभैक्षयुक्तकालादिश्च । यथा,—

“हाविमौ पुरषौ लोके सूर्यमण्डलमेदिनौ ।
दाताश्च तु दुर्भिक्षे सुभिचे वल्लहे मदः ॥”

इति वज्रपुराणे आङ्गिकतपोनामाध्यायः ॥
किञ्च ।

“श्वेते चेमसुभिचं ब्राह्मणपीडांश्च निर्दिशे-
द्राहौ ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सुभिच्चा, स्त्री, (सुष्ठु भिच्छतेऽसौ । सु + भिच् +
घञ् ।) धातुपुष्पिका । इत्यमरः । २ । ४ । २४१ ।
(अस्याः पर्यायो यथा,—